

91 PĚRĚJ

Měsíčník 91. oddílu vodních skautů KOTVA

<http://kotva91.e-plzen.cz/>

III. obnovený ročník - 2010

5.

<http://porej91k.webnode.cz/>
sefredaktor.porej@seznam.cz

měsíc sazenic 2010

Poselství - Žabí kwak

Aleš Skřivan – Žabák

první palubní důstojník 91. OVS Kotva

Poselství na květen

Máme tu květen, vodácká sezóna v plném proudu a za námi už několik dubnových vodáckých výletů i s povedeným počasím. Dokonce i Otavu s „pitomýma tyčkama“. Věřím, že se nám bude dařit minimálně stejně dobře jako minulý rok. Nejbližší velkou vodáckou akcí je pro nás Plavba s rodiči, na které ukážeme rodičům, co na vodě umíme, a myslím, že si užijeme víkend podle představ a počasí bude k nám shovívavé a dopřeje vodu pod lodí a nejenom v ní.

Na školičce v pádlování si háčkové a vodáčtí nováčkové vyzkoušeli kormidlovat, zjistili, že to není jednoduché, ale jde to. S úspěchem jsme dojeli do klubovny a určitě si podobné akce ještě do tábora zopakujeme.

Jezdiči mají za sebou ČPV Otava, už se těším na dosažené výsledky. Vyzkoušeli si, že Čekárna není zase tak nedostižitelná, a že při dodržení určitých podmínek se dá normálně sjet a to dokonce i na kajaku. To je dobře, když na těžších úsecích řek zkusíte různá plavidla a jezdíte několik jízd. Posouvá vás to, jízdu po jízdě dostáváte jistotu a strach odchází směrem od řeky.

Důležitá je ještě jedna věc, dodržovat termíny přihlášek a všechny nastalé změny řešit s vedoucím akce. Ten už má v té době akci připravenou, naplánovány posádky a přepravu v autech. Když se pak ráno objevíte nepřihlášení na akci, tak je to sice hezké, ale působí to v tu chvíli trable, které se musí rychle řešit.

A tak vám přeju složení posádek na lodích k vaší spokojenosti, ať máte z vodačení radost a kolem sebe spoustu kamarádů, se kterými si věříte a jste si jistí spolu na vodě i případně v ní. Umíte to – když někde projedeme, tak ostatní vodáci vás chválí, jak vám to jde a jak se pěkně chováte.

Tak v tom pokračujme a bude zase o trochu veseleji.

To všem přeje Žabák

Představujeme:www.spjf.cz

Sdružení přátel Jaroslava Foglara

Sdružení přátel Jaroslava Foglara (SPJF)

vzniklo v prosinci 1990. Sdružuje příznivce a přátele díla Jaroslava Foglara. Jeho hlavním posláním je práce s dětmi a mládeží a sběratelsko-badatelská činnost v rámci Jestřábova odkazu. Svou činností SPJF volně navazuje na Jestřábův odkaz a snaží se nabídnout dnešním dětem a mládeži novou alternativu a smysluplné využití volného času, které je nejlepší prevencí sociálně-patologických jevů.

Sdružení vydává časopis Bobří stopou, který organizuje a zastřešuje dětské kluby. Díky časopisu a pravidelným akcím se u dětí a mládeže rozvíjí zájem o zálesáctví, dobrodružství, sport a další tradiční i netradiční aktivity. Celá tato činnost Sdružení vychází z tradice Foglarových čtenářských klubů při časopisech Mladý hlasatel a Vpřed, snaží se však integrovat nové trendy a přizpůsobovat se dnešním podmínkám a zájmům dětí a mládeže.

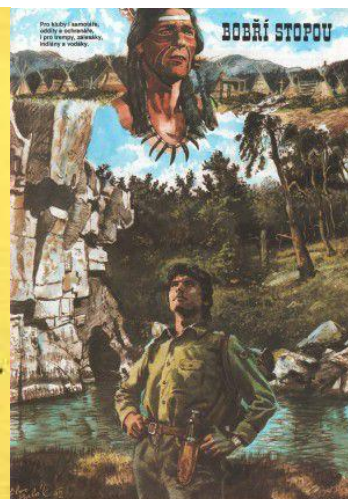
Ve svých aktivitách pro mládež se SPJF zaměřuje především na tzv. „mikrokolektivy“, které jsou reprezentovány kluby a jednotlivci (stopaři). Podle našich poznatků existuje velké množství dětí, které si těžko hledají kamarády a možnost smysluplného využití volného času, z důvodů nedostatku příležitostí či osobních potíží se začleněním se do větších kolektivů. A právě těmto dětem se snažíme pomoci se nejen začlenit do kolektivů, ale také nabídnout jim netradiční a především poutavé vyplnění volného času.

Jsem potěšen Vaší snahou založit Sdružení,
které ponese moje jméno, a rád dávám souhlas
k jeho uvedení do činnosti.

Přeji všem, kdož se budou podílet na této akci,
aby se jim práce dařila, bez nemožnosti, bez překážek,
a na dobrou no mějte!

Váš Jaroslav Foglar - Jestřáb.

V Praze, dne 28. dubna 1990.

Kluby, oddíly a stopaři

SPJF pokračuje v myšlence foglarových čtenářských klubů, sdružuje děti v oddílech, klubech a podporuje i osamělé „stopaře“.

Za tímto účelem vydává časopis **Bobří stopou**, klubovní informační věstník Klubovní hlasatel, připravuje klubovní stránku v časopisu Moje 1. noviny a spravuje dětský server www.iKlubovna.cz.

Akce SPJF

I v letošním roce kromě tradičního **Memoriálu Jana Tleskače** (28.11.2009) a **Večera světél** (17.12.2009) uspořádala Pražská pobočka Sdružení přátel Jaroslava Foglara tradiční pátrací hru **Hledáme Rychlé šípky**, a to již IX. ročník! V předvánočním Starém městě bylo úkolem nalézt figuríny Rychlých šípů na jednom z mnoha balkonů a vyfotografovat je nebo namalovat tak, aby byl balkon na obrázku poznat. My jsme to zkusili před vyhlášením ČPV, ale úspěšní jsme nebyli.

Hra Tokelau - objevování tichomořských ostrovů ve stopách Jamese Cooka

je dlouhodobá hra pro kluby a týmy kluků a holek do 18 let. Zkus něco jiného, než normální on-linovky! Tokelau hraješ doopravdy - se svými kamarády ve škole, v parku, v lese a všude, kde chceš plnit ty nejzábavnější úkoly. A o co jde?

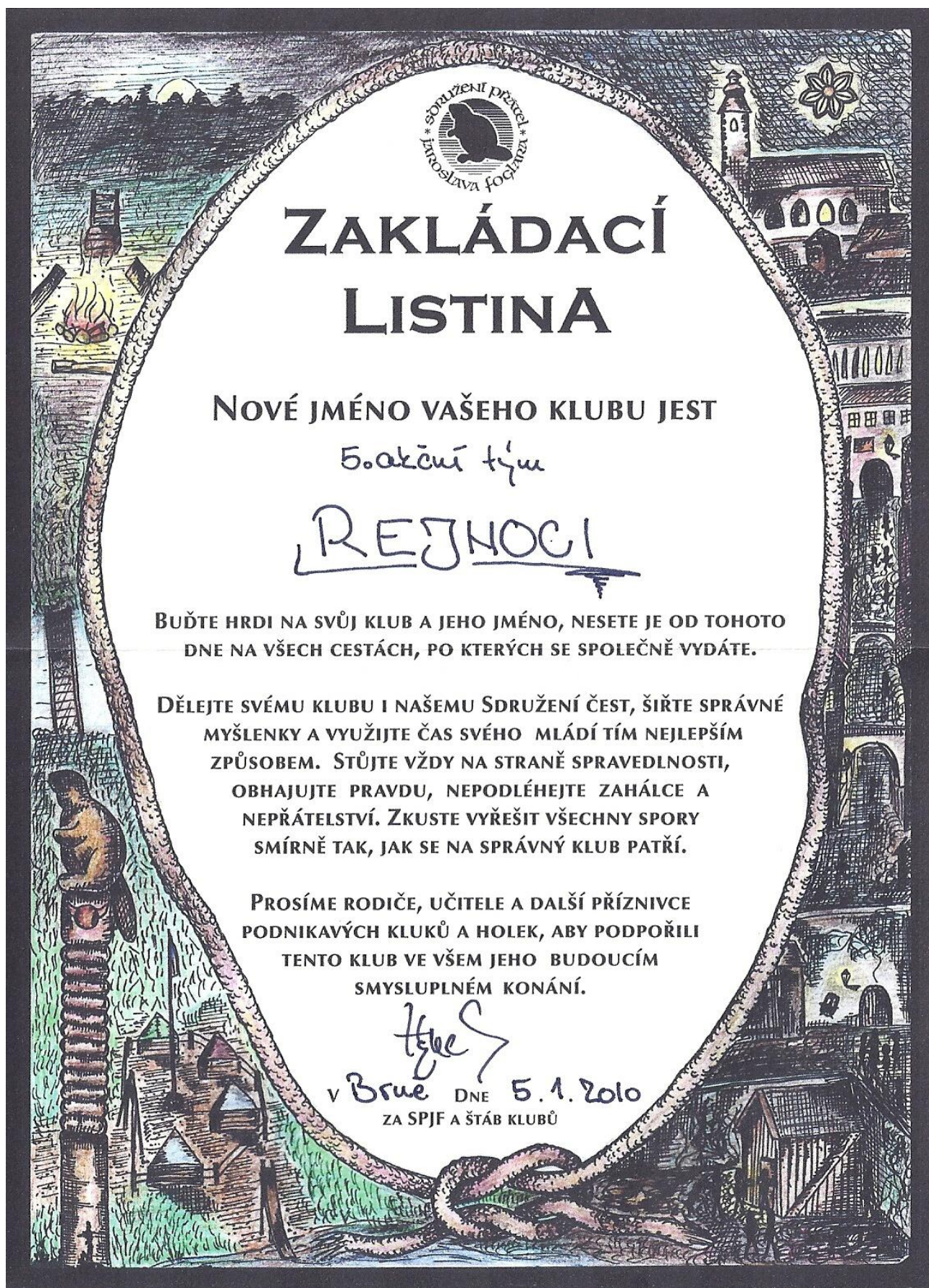
Píše se rok 1772 a na mapě světa se nachází mnoho bílých míst. Oblasti dnešního Tichého oceánu brázdí jen velryby. Kdo ví, jaká tajemství skrývají neznámé ostrovy a kdo je obývá? Jaké příšery a lidojedi se zde skrývají?

Z pověření Jeho královského Veličenstva Jiřího III. se James Cook právě vydává na svoji druhou plavbu kolem světa...

Zimní táboření Bobří Stopy

SPJF každoročně pořádá mimo jiné zimní táboření, kterého se letos účastnily sestry Špagy a Hopík (93. + 39. oddíl Brno-Tuřany) společně s dalšími deseti odvážlivci a jedním psem. Tábořilo se poblíže Velkých Kralovic ve Vsetínských vrších a jaké to bylo, si můžete přečíst v zápise z kroniky na <http://www.turany.lesniskauti.cz/index.php?div=1&rec=0&menu=&id=359>.

ZAKLÁDACÍ LISTINA

NOVÉ JMÉNO VAŠEHO KLUBU JEST

Борщеві тїм

РЕЖНОСІ

BUĎTE HRDI NA SVŮJ KLUB A JEHO JMÉNO, NESETE JE OD TOHOTO DNE NA VŠECH CESTÁCH, PO KTERÝCH SE SPOLEČNĚ VYDÁTE.

DĚLEJTE SVĚMU KLUBU I NAŠEMU SDRUŽENÍ ČEST, ŠIRTE SPRÁVNÉ MYŠLENKY A VYUŽIJTE ČAS SVÉHO MLÁDÍ TÍM NEJLEPŠÍM ZPŮSOBEM. STŮJTE VŽDY NA STRANĚ SPRÁVEDLNOSTI, OBHAJUJTE PRAVDU, NEPODLÉHEJTE ZAHÁLCE A NEPŘÁTELSTVÍ. ZKUSTE VYŘEŠIT VŠECHNY SPORY SMÍRNĚ TAK, JAK SE NA SPRÁVNÝ KLUB PATŘÍ.

PROSÍME RODIČE, UČITELE A DALŠÍ PŘÍZIVNICE PODNIKAVÝCH KLUKŮ A HOLEK, ABY PODPOŘILI TENTO KLUB VE VŠEM JEHO BUDOUCÍM SMYSLUPLNÉM KONÁNÍ.

Handwritten signature

v Brně DNE 5.1.2010
ZA SPJF A ŠTÁB KLUBŮ

Osvobození Plzně - 1945

Dne 4. května 1945 vydal generál Patton rozkaz zahájit útok na západní Čechy. Následně se 2. a 97. Infantry Divisions a 16. Armored Division vydaly směrem na Plzeň. V ulicích Plzně se americké tanky objevily 6. května 1945 kolem 8. hodiny ranní vítány nadšenými obyvateli Plzně.

Povstání v Plzni 5. května 1945

Počátkem května vypukla na mnoha místech Československa protifašistická povstání a nebylo tomu jinak ani v Plzni. Již v druhé polovině dubna nebylo pochyb o tom, že konec války se blíží úměrně stoupající síle leteckých náletů. Ve stejný den jako bylo Američany osvobozeno první velké české město Cheb, se uskutečnil i poslední nálet amerického letectva na Škodovku. Někdy koncem dubna 1945 se utvořil oficiální Národní výbor (NV), do jehož čela byl zvolen pplk. Jindra Krejčík, prvním místopředsedou se stal Václav Hrbek. Tento sbor měl reprezentovat vedení města. Osvobozovací akce začaly již brzy ráno 5. května, kdy občané vyšli do ulic a začali ničit symboly nacistické nadvlády.

Prvním velmi důležitým momentem osvobozovacích akcí bylo obsazení vysílače. Jednalo se o vysílač pro hlášení letových zpráv a vysílač, který měl rušit vysílání z Londýna. Byl to velmi významný nástroj ke sdělování informací o průběhu povstání i k řízení celé akce. Vysílač byl dobyt kolem poledne a ve 12:35 se ozvalo: „Hovoří Plzeň, svobodná Plzeň hovoří. Voláme Vás, občané města Plzně a celých západních Čech. Oznamujeme Vám, že jsme se zbavili nadvlády Němců a jsme svobodni.“ Situace však v té době nebyla ještě tak optimistická. Neustále docházelo k zákrokům německých vojáků a gestapáků proti obyvatelstvu.

Odpoledne 5. května ještě došlo k odzbrojení dvou vlaků a obsazení kasáren na Bručné. Večer se situace zhoršila, když přišla zpráva, že německé SS divize Schörnerovi armády obklíčují Plzeň. Bylo tedy nutné co nejdříve informovat americkou armádu, aby přijela do Plzně co nejdříve. Po několika neúspěšných pokusech, které stály i lidské životy, pronikla jedna spojka až do Lub za Klatovy, kde Američané sídlili, a vrátila se zpět se zprávou, že americký velitel slíbil, že armáda brzy ráno 6. května vyrazí na Plzeň. Během noci se podařilo obelhat Němce, že Američané už jsou v Plzni a ti upustili od chystaného útoku. Vysílač se s posluchači večer rozloučil hlášením: „Končíme dnešní vysílání, přejeme vám všem doma i za hranicemi dobrou noc. Zůstaňte u svých aparátů. Zůstaňte i vy venku na strážní bdělí. Nevíme co nás čeká.“ Pravděpodobně však málokdo z Plzeňanů usnul.

Američané v Plzni

6. května 1945 měl přijít okamžik, na který všichni Plzeňané čekali. Ač byla Plzeň už částečně v rukou NV a povstaleckých sil, příjezd americké armády znamenal potvrzení konce nacistické nadvlády. I když by se mohlo zdát, že Američané přijeli do téměř osvobozeného města, nebylo tomu tak. Brzy ráno 6. května se městem nesl zvuk podobný bouře, byl to však zvuk blížících se amerických tanků skupiny plukovníka Nobleho. V 8 hodin 15 minut stanula americká armáda na plzeňském náměstí. Z počátku byla nedůvěry na obou stranách. Plzeňané zpočátku váhavě vycházeli ze svých domovů. Strach a nedůvěra byly v lidech za šest let nastřádány více než co jiného... Američané vylézají z tanků v dlouhých nepromokavých kabátech a jsou spíš nedůvěřiví. Ale pak nedůvěra opadá a lidé se sbíhají na náměstí a vítají americké osvoboditele. Výkřiky: „Sláva! Nazdar! Hurá!“ podávání rukou, první vzájemné pohledy do očí, slzy, polibky. Z vysílače se ozvala slova dr. Šindlera: „Hovoří Plzeň, svobodná Plzeň hovoří! Necht' žije svoboda, necht' žijí naši spojenci. Oznamuji všem obyvatelům Československé republiky, že pancéře 16. divize jsou na náměstí Republiky v Plzni. Viděl jsem na vlastní oči přijíždět pancéře ze západu. Slyšel jsem hukot tankových motorů. Podával jsem ruku americkému důstojníku. Slyšel jsem americký hovor. Po šesti letech nacistické hrůzovlády jsme svobodní. Americké pancéře jsou na náměstí Republiky. Hovoří Plzeň, svobodná Plzeň hovoří.“

Američané Plzeňanům nepřinesli jen svobodu, ale i kousek života, který doposud neznali. Plzeňané ochutnávali americké voňavé cigarety. Mnoha lidem bylo divné, proč

američtí kluci stále pohybují ústy a přitom nic neříkají. Žvýkačky v té době u nás nikdo neznal. Mnoho lidí vzpomíná, jak jako malé děti dostali svou první čokoládu nebo se svezli na „džípu“.

Američané odešli po 20. listopadu 1945. Zůstali však ve vzpomínkách všech Plzeňanů, kteří si je dodnes připomínají fotografiemi a nejrůznějšími suvenýry. Po celých západních Čechách byly také odhalovány pamětní desky americkým osvoboditelům. Po roce 1948 se však započalo se zamlžováním až úplným popíráním pravdy a na Američany se muselo na téměř 45 let zapomenout.

Oddílové výsledky:**Měsíc trávy 2010****1. Docházka:**

Docházka oddílu byla v dubnu 2010 85,0%, ani jednou za celý měsíc nechyběli **Bertík, Bart, Píďa, Kody a Ježek**, nejhorsí byl opět Adam, který se účastnil pouze poloviny oddílových akcí. Z družin měli nejlepší docházku **Rejnoci** (93,3%), nejhorsí opět Delfini (66,7%). Měsíční úkol – doplnění KPZ či osobní lékárničky nesplnili Řízek, jehož KPZ je poloprázdná, a Adam, který ji nepřinesl vůbec.

2. Výsledky měsíčního bodování – duben 2010:

<u>Družiny:</u>	1. Rejnoci	průměr 144,2 b.		
	2. Kosatky	průměr 133,8 b.		
	3. Žraloci	průměr 103,7 b.		
	4. Delfini	průměr 76,0 b.		
<u>Jednotlivci:</u>	1. Kody	186 b.	11. Davoš	117 b.
	2. Píďa	178 b.	12. Rybka	116 b.
	3. Bart	151 b.	13. Hvězdička	115 b.
	4. Mourek	148 b.	14. Klárka	111 b.
	5. Ježek	142 b.	15. Veverka	104 b.
	6. Rarášek	128 b.	16. Bětka	100 b.
	7. Ilča	125 b.	17. Bertík	97 b.
	8. Rosnička	124 b.	18. Poděš	69 b.
	9. Kašpy	121 b.	19. Řízek	48 b.
	10. Želva	119 b.	20. Rampun	23 b.

V celoročním bodování jednotlivců je stále v průběžném hodnocení na prvním místě Kody s 1541 body, z družin jsou zatím stále nejlepší Rejnoci s průměrem na jednotlivce 1214,6 bodu.

3. Soutěž z Peřeje 2010/5:

Správná odpověď na soutěžní otázku je, že chlapce vylekal zajíc, který se před nimi schoval ke kmeni stromu vlevo na obrázku, třetí kluk je pak schován hlavou dolů v křoví na obrázku napravo.

Pořadí správných odpovědí: 1. Píďa, 2. Klárka, 3. Rybka, 4. Hvězdička, 5. Kody (6.4.2010), 6. Davoš, 7. Veverka (7.4.2010), 8. Ilča (8.4.2010), 9. Mourek (10.4.2010), 10. Rarášek, 11. Bart (13.4.2010), 12. Ježek (14.4.2010).

Co budeme hodnotit v červnu 2010?

Na červnovou oddílovku, která bude 1.6.2010, připravujeme velký závod s překvapením.

Místo pro táboření - \.

Umět vybrat vhodné místo pro táboření je velkým tábornickým uměním a měl by ho ovládat každý správný skaut či skautka. Jiné požadavky budeš mít při pouhém přespání, jiné při déletrvajícím táboření na jednom místě. Ve všech případech bys měl předem vědět, nejsi-li v oblasti, kde je táboření zakázané. Takových míst je dnes hodně. Patří mezi ně národní parky, chráněné oblasti, rezervace, soukromé pozemky...

Místo pro postavení stanu má být rovné, suché, měkké (i malý kámen, na kterém budeš v noci ležet, ti zneprůjemní spánek).

Ležet na břehu potoka je sice romantické, ale bývá tam vlhko a překvapit tě může nečekaná velká voda (pršet může někde na horním toku - daleko od tebe!). V noci by se mohla zvednout hladina a vytopit tě - na to už doplatilo hodně nezkušených táborníků.

Nebezpečné jsou i dolíky, do kterých se při dešti stáhne voda.

Místo pro přenocování si vyber pokud možno za světla. Přijdeš-li na tábořiště po setmění, dobře si prohlédni místo, nestavíš-li stan na mraveništi nebo u vosího hnízda.

Typ na výpravu:

Asi nejkrásnějším místem na řece Sázavě je oblast mezi Světlou a Ledčí nad Sázavou. Právě tato města tvoří pomyslné hranice chráněné krajinné oblasti Stvořidla, která jsou ohraničena vlakovými zastávkami Vilémovice a Smrčná. V okolí se nachází mnoho zajímavých míst ke zhlédnutí. Ať už města Ledec a Světlá nad Sázavou, nebo hrad Lipnice či známá Sluneční zátoka, v níž Jaroslav Foglar tábořil se svojí pražskou **Dvojkou**, o čemž napsal své Hochy od Bobří řeky.

Ano, konečně jsem i já našel slavnou Sluneční zátoku. Kraj kolem ní už není zanedbaný, v létě ani liduprázdný, železnice i malá silnička tu také dávno fungují. Jinak ale v okolí za ty desítky let, které uběhly od chvíle, kdy tu na břehu Sázavy poprvé stanovaly chlapci z Jestřábova oddílu, přibylo jen pár chat a tábořišť. V roce

Historický snímek tábora Foglarovy "Dvojky" ve Sluneční zátocce

1997 tu byl Jaroslavu Foglarovi odhalen na okraji louky pamětní kámen. Ale řeka zůstala, les zůstal. Trvají i slunné dny a měsíční noci, za jakých hoši kdysi zpívali Píseň úplňku, jejíž tóny „letěly dolů do bílého kraje, přes Bobří řeku, po skalách vzhůru a usínaly někde tam nahoře v protějších stráních“. Je až neuvěřitelné, že i po osmdesáti letech si tohle místo stále zachovává svoje kouzlo a jedinečnou atmosféru.

Při sestupu do Sluneční zátoky dokonce potkávám dva táborníky ve skautských krojích a dáváme se krátce do řeči. Jako by přede mnou ožily stránky Foglarových knížek. Louku i teď po šesté hodině večer osvětluje večerní letní sluneční kotouč, který jako by tady ani nezapadal. Nad ohybem Sázavy projíždí Posázavský Pacifik a u břehu jsou ukotvené lod'ky. O kus dál táborníci chystají nějakou soutěž a večerní táborový oheň. Nechávám se od nich vyfotografovat u Jestřábova památníku a tuhle fotku hned řadím mezi své nejcennější. Nechce se mi domů, nejraději bych tady zůstal, třeba navždy.

(z blogu neznámého autora)

Nejlepším spojením je známý Posázavský pacifik, na který nasednete ve Světlé nad Sázavou. Ta leží na trati Praha-Havlíčkův Brod - Brno. Samotným pacifikem se dostanete až na Stvořidla, ale z vlastní zkušenosti doporučuji

vystoupit již o zastávku dříve (Smrčná) a celý úsek řeky si projít "po svých". Anebo pokud se řadíte mezi vodáky, není nic jednoduššího, než dostat se tam po řece, i když se splavností v letním období to nebude asi moc růžové. Pro vodáky je zde velmi dobře známý nejnáročnější a nejkrásnější úsek Sázavy – téměř čtyřkilometrové přejeje Stvořidla, které dosahují obtížnosti VW II s četnými kamennými prahy a žulovými balvany. A jak Stvořidla vznikla?

Pověst o Stvořidlech

Zámožný, ale líný sedlák z Rejčkova jednou při orání pole poslal práci k čertu a lehl si na mez. Když se probudil, bylo pole zorané a před sedlákem stál čert. Hlásil se k němu do služby pod podmínkou, že si po deseti letech vezme jeho duši. Líný sedlák souhlasil a čertu se upsal. Čas uplynul jako voda v Sázavě a sedlákovi se do pekla nechtělo. Jeho žena tedy celé stavení vykropila svěcenou vodou, aby čert na něj nemohl. Čert se rozhodl zničit sedlákovi alespoň pozemky. Zaletěl k Žebrákovu do lomu, naplnil pytel velikými žulovými balvany a letěl s ním k Rejčkovu. Nebyl ještě ani u řeky, když ve smrčenském mlýně zakokrhal kohout, čímž čertovi začalo ubývat síl. Postupně usypával z pytle kamení, takže kudy letěl, tam zůstávaly ležet větší či menší balvany. Tak prý vznikla Stvořidla...

Za první skupinou prahů se řeka teprve odvázala. „Ber!“ ječeli kormidelníci, leželi na pádlech a letěli řekou zprava doleva, „ted’ píchni!“ přesakovaly jim hlasy a hákové rvali přídě do pravého úhlu s proudem, aby se vyhnuli balvanům. Lodě padaly z přírodních schodišť do zpěněných zabaláků.

Ivan se držel těsně před Kenym, pojednou se ztratil. Objevil se o značný kus dole, skočil z prahu vyššího než metr. Kenyho loď se naklonila, proletěla mezi skalami a skočila dolů. Lucii udeřila vlna do břicha.

V mohutném záběru zaklínil Keny pádlo mezi kameny. Náraz mu ho vyrval z ruky. Loď se stala neovladatelnou a pádlo ji předjelo. Tenkrát si Keny uvědomil, jak Křížák nahoře nabádal ke klidu. Odkášlal si a nesměle prohodil: „Lucinko, mně snad - uplavalo pádlo.“

„U d’asa!“ vykřikla Lucinka a vrhla se do vln. Stačila pádlo ještě chytit, hodit do lodi, zachytila se zádi, loď ji strhla. Řítili se dlouhým pěnivým jazykem...

(Zdeněk Šmíd: Proč bychom se netopili)

Minitábor Kotvy

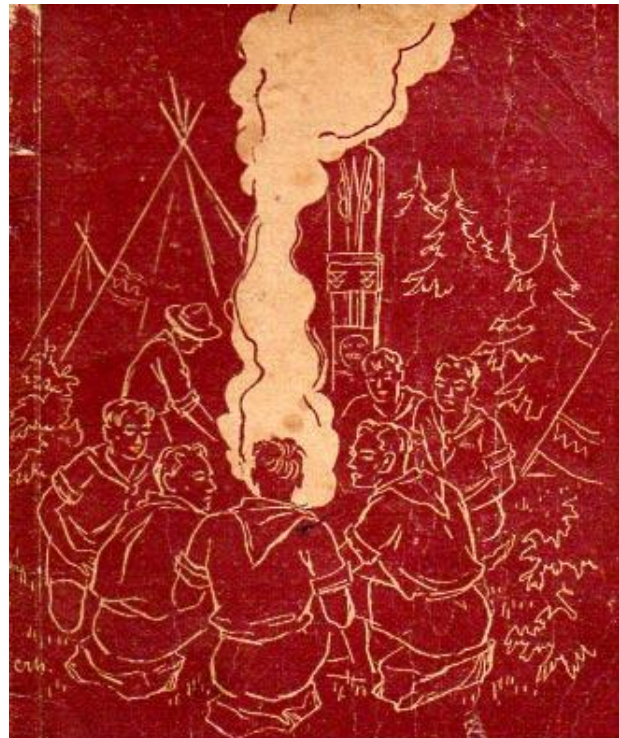
(Povídání o tom, jak jsme ničili nervy chatařům a táborníkům na Hracholuskách)

Autentický zápis o prvním svérázném táboře Kotvy osiřelé po nečekané smrti kapitána Baltíka...

VIII. Přepad

Naším plánem bylo vrazit potichu do tábora a tam sebrat vše, co nám přijde pod ruku. Po tomto manévru jsme se měli sejít u velikého smrku, který rostl u cestičky k táboru.

Ve skutečnosti to ale dopadlo jinak a to díky jednomu vedoucímu – alkoholiku, který se chtěl napít piva. Všichni jsme už něco sebrali, když se náhle u hangáru, který jsme drancovali, objevila postava jednoho z vedoucích tábora, který si šel pro pivo. Když spatřil Jerryho, jak opouští tábor s kanistrem a asi deseti litry piva. Jerry odhodil kanystr do kopřiv a společně

s Jackem a Honzou změnil odchod v „taktické vyklizení prostoru“. Vedoucí chvíli běžel za nimi a toho jsem využil k následování Jerryho příkladu. Jedinou chybou bylo, že jsem nevěděl, kde je Jerry a spol. Vedoucí se vzdal pronásledování a šel do tábora udělat poplach, já jsem se zatím rozběhl k lodím. U lodí jsem ale našel jen Mandarínka, a tak jsem se vrátil hledat ostatní. Nedostal jsem se ale daleko. U lávky přes Úterák jsem viděl, že se na druhém břehu potoka objevilo vedení přepadeného tábora. Všichni vedoucí měli baterky a pátrali jimi po obou březích. Lehl jsem si za smrček a mezi větvemi pozoroval dění na druhém břehu. K prohlídce obou břehů se přidali i vedoucí tábora dolanských, samozřejmě s baterkami. Chvíli svítily společně na můj břeh a pak se jeden vedoucí rozběhl na lávku. Zastavil se asi tak v polovině a začal svítit na mé okolí. Já jsem mezitím změnil polohu a chvíli na to dopadl na místo, kde jsem předtím ležel, kužel světla a začal jezdit po skalách, které byly pět až šest metrů ode mne. Potom se ten vedoucí vrátil na svůj břeh.

Všichni se pak dali do prohledávání a osvětlování lesa na druhém břehu. Nic tam nenašli a najednou se dva z vedoucích rozběhli zase na lávku. Tentokrát jeden přešel

lávku úplně a druhý zůstal asi ve třech čtvrtinách. A začala prohlídka. Kužele světla zase začaly běhat po břehu, přibližovaly se ke mně a zase vzdalovaly a najednou jsem byl oslněn proudem světla z baterky. Skoro současně se ozval výkřik „Máme ho!“, který pro mne znamenal zajetí. Nepokusil jsem se ani o útěk – byl jsem bos, a tak jsem neměl v noci ve skalách žádnou naději. Také od lodí jsem byl odříznut, mohl jsem se k nim dostat jen obloukem lesem, kde bylo plno roští a šišek, takže by mne stejně dostali.

Přešel jsem tedy se svými věznicemi lávku přes potok a brzy se shledal s Baby. Dostalo se mi milého uvítání. Nejdříve jsem si vyslechl spoustu řečí o bláznech, idiotech atd. a pak se mne Baby zeptala, proč jsme jí o přepadu neřekli dříve. Odpověděl jsem a Baby mi začala líčit, co se děje v táboře. Děti prý běhají po táboře porůznu ozbrojeni a volají: „Jdeme na zloděje, jdeme na zloděje!“ Hlavní vedoucí si prý vzal několik lahví piva a se slovy: „Ráno jdu na SNB¹.“ Zalezl do stanu, kde trávil lov zlodějů pitím piva...

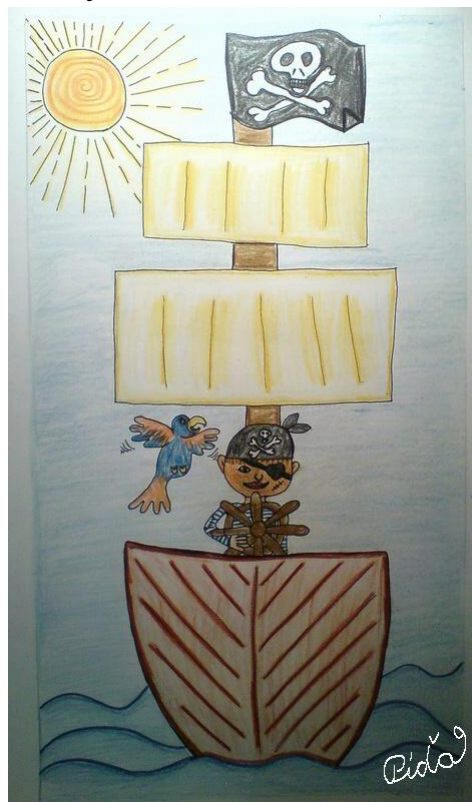
Dalším problémem bylo, že jsem nevěděl, kde jsou kluci. Převezl jsem tedy loď za pomoci jednoho z vedoucích k táboru a vydal se do lesa pískaje ...- nebo ... , ale výsledek nebyl žádný. Vrátil jsem se tedy zpátky k lodím a zjistil, že Jerryho Vertexka zmizela. Hned jsem se ptal vedoucího dolanských, ale ten nic nevěděl. Tedy také tento tábor byl „hlídán“ stejným způsobem jako tábor Dvaadevadesátky.

Najednou se na druhém břehu objevili Jerry, Jack a Honza a Jerry hned, kde že je jeho loď. Došlo mi, že si ji pravděpodobně odvezl, a tak jsem mu řekl, že to ví nejlíp on sám. Dělal chvíli nechápavé obličej, ale potom šel pro svou loď, o které „nevěděl“. Měl ji schovanou kus po proudu v křoví. Potom jsme naložili Baby a ještě jednoho vedoucího, kteří se chtěli vykoupat „U nanuka“ a vypluli. „U nanuka“ jsme byli za chvíli, rozloučili jsme se s Baby a pluli dál. K Jerrymu na chatu jsme dorazili po půlnoci a za nějakou tu chvíli jsme už spali.

6. den měsíce hromu l.p. 1972

IX. Nákup

Dnes se nikomu nechtělo dlouho vstávat, ale podle přísloví „ranní ptáče dál doskáče“ jsme vstali už asi v jedenáct hodin. Vykoupali jsme se a vydali se na cestu do Pňovan na nákup. Cestou jsme padli na třešně, které jsme okamžitě snědli, aby

¹ Tehdejší Policie zvaná Sbor národní bezpečnosti

Jak bylo v dubnu 2010

zprávy z akcí oddílu:

Velikonoční výprava – 1. – 5. dubna 2010 (CHKO Broumovsko)

Letošní velikonoce jsme se rozhodli strávit na Broumovsku, kde jsme sehnali ubytování v klubovně skautů v Polici nad Metují. Během pětidenního pobytu jsme pod vedením Sokolí mámy prozkoumali zdejší nádherné pískovcové skály s četnými skalními bludišti, byli jsme dokonce i v Polsku, kde jsme navštívili skalní rezervaci Sciezelienc Wielki. I když nám počasí přálo a bylo slunečno, ve skalách a vyšších polohách byly ještě spousty tajícího sněhu, který nás potrápil hlavně ve strmých skulinách skal polského Pekiela. Samozřejmě jsme nezapomněli ani na velikonoční pomlázku a na zahradě klubovny jsme našli čokoládová vajíčka. Na akci byl natočen krátký film o našem putování, na jehož promítnutí při vhodné příležitosti se můžete těšit...

Rafting na Čeňkárně – 17. dubna 2010

... Přidali jsme se k nim a začali nafukovat naše plavidla. Ilča byla chudák z té cesty celá zelená, protože jela vzadu a ještě poprvé zahlédla něco tak hrozného, jako je

Čeňkárna. A Kaštanův článek v Peřeji jí také nepřidal...

... Vypluli jsme. Já s Ilčou jsme vymetly snad každý kámen, co jich v té řece bylo. Občas jsme si zkusili někde přistát a za chvíli jsme bez cvakanců dojeli dolů do Rejštejna, kde nás už čekal Těpík. V Rejštejně jsme vytahali lodě, naložili na vlek a Měďa s Těpíkem nás všechny vyvezli nahoru na soutok. Tam

jsem se s Ilčou domluvily, že když první jízdu kormidlovala ona, jsem teď na řadě já.

Také jsme si vzaly od Kašтана lehčí loď – Pálavu a daly mu Žabákovu Baraku. Druhá jízda přišla všem v pohodě, jen Méd'a protrhl Babičce břicho, a zbytek dojel s Kodým a Rarachem a Babičku táhli až do Rejštejna na špagátu.

Všichni jsme se rozhodli pro třetí jízdu, kajakáři trochu váhali, protože se chtěli jet podívat na Vydru, ale nakonec si to rozmysleli. Při třetí jízdě už nám začala klesat voda, a tak to byla největší sranda. Snad každý zůstal viset někde na kameni, nejlépe zaparkovali Švéd s Medvědem nad Rejštejnem, kde na želvák vyjeli půlkou lodě...

(úryvky z kroniky od Pídi)

Odemykání – 17. dubna 2010

Na letošním Odemykání plzeňských vod Kotvu reprezentovali pouze vlčata a světlušky Bart, Želva, Bertík a Ježek pod vedením Mourka. Mohli si tak zkusit, jaké to je, když jim kormidelník nebo někdo starší nemůže poradit a musí si pomoci sami. Určitě to ale zvládli na výbornou a hlavně „dohlížitel“ Mour všechny chválil.

Odstartováno bylo raketou, posádky nasedly do lodí a rozjely se na stanoviště. Chtěli jsme zamířit na Malý Bolevák, ale nejdřív jsme jeli na stanoviště střelby. To se mi líbilo, pálili jsme z paintbolovky, kormidelník střílel i z pistole. Želva trefila 10x z deseti. Mour byl dohlížitel. U úkolu se zavazanýma očima jsme startovali od bojky a jeli podle pískání píšťalky ke břehu. Netrefili jsme se o 6m. Pak jsme se jeli k Norisovi na Morseovku. Dal nám takovou bedničku a hledali jsme holý drátek, na který se krabka připojila a začala vysílat zprávu. Dali jsme to až na 3. pokus, protože ze začátku to bylo strašně rychlé. Naštěstí to zpomalovalo.

(úryvek z kroniky od Mourka)

Vodácká školička – 18.4.2010

Měla tentokrát hojnou účast a všichni účastníci z řad dětí i rodičů si určitě odnesli zážitky, na které budou dlouho vzpomínat. Po rozcvičení a Žabákově rychlounstruktáži u jezu v Hradišti si určené posádky vzaly každá přidělenou loď a zatímco zkušenější jeli pod Kaštanovým vedením na chvíli jezdit do peřejky

za lávkou, nováčci a rodiče pod vedením Žabáka získávali první zkušenosti na vodě hned na tišině pod jezem. Potom jsme už společně pokračovali v příjemné jarní plavbě se dvěma zastávkami na svačinu a vodácké hry na klubovnu. Zpestřením před koncem plavby bylo sjíždění doudleveckého jezu s Bertíkovou a Bártovou bokovkou a cvaknutím Vandy s Klárkou, které to obě nesly velice statečně...

Šprajda
a kámoš Pádlo
doporučují

Trénink(g)

– magické slovo, které všichni neradi slyšíme,
ale velmi rádi využíváme toho, co jsme se při něm naučili.

Ten pocit, když před trénováním lezeme (ano většina z nás leze) do lodi, zase ta studená a mokrá voda. „Že já radši nehraju kulečnick, to bych teď přišel do vyhřáté herny, dal si kafe a v suchu a teple hrál.“ Moje oblíbená hláška při ranním oblékání studeného neoprenu a přípravě lodí, když po břehu chodí lidi v bundách a tak divně koukají.

Ale trénink dělá mistra. To znamená, že bez tréninku nic nedokážeme a nic se nenaučíme. Jde o ten první samostatný sjezd jezu, první nájezd z vracáku přímo do peřeje a první sjezd např. Čekárny. Pak už vím, že jsem to dokázal a že do „dám“ i příště. I když mi to trenér říká, že na to mám, ale co on ví, jak se cítím.... Ví to, protože se taky učil a hlavně, nepohrne vás

někam, kam ví, že je to nebezpečné, protože za vás ručí, ale třeba já jsem línej a ne že bych nechtěl, ale když pro půlku lidí budu muset plavat, tak mě nebudete mít rádi a nebude to mít ani smysl.

Nasedání do lodi – zdá se to zbytečné, ale i to je třeba trénovat. Když jsem úplnej začátečník, tak nemám dobrý pocit, když vstupuju do lodě. Je to takový

vratký a divný. No a za čas skočím do lodi a hups ze břehu se sešoupnu do vody. Navíc tím vzbudím údiv a nenadřu se s taháním lodi a nezdržuju dlouhým nastupováním.

Stabilita a jízda v lodi – tady hodně pomáhá v zimní sezóně pobyt v bazénu. Vyzkouším si všechny možné lodě, voda je teplá, takže mi nevadí případné nedobrovolné vystoupení. Hlavně je to trénink, takže se krysíčky nepočítají. A vůbec dostáváte jistotu a nebojíte se. Bez stability se při jízdě na lodi neobejdete, ta je základ všeho. Navíc v bazénu je na všechno dost času, dostatek zkušených, kteří rádi pomohou a když se cvaknu, tak mi na rozdíl od řeky nic neuplave a nemusím to chytat. A to teplíčko a když to jde tak i na břehu bonbóny. Na řece jsem je ještě nikde neviděl....

Náklony – no a když umím nastupovat do lodě a mám trochu stabilitu, tak hurá na řeku. A tady mě čekají náklony. Bez těch to taky nejde. I když si to někdo tak myslí, tak mu stejně vodáckej pánbůh ukáže, že ne a že to prostě s těma náklonama fakt jít musí. Zkrátka pro začátek jako na kole, naklopit do zatáčky a pryč.

Využívejte proto vodáckých výletů k trénování minimálně těchto tří dovedností, bez kterých se v začátku neobejdete. Jak je pěkněj vracák, tak šup do něj a hned ven - rychlost, náklon a pryč. Když tohle budete trénovat co nejvíce, tak vám přibude zase jistota, uteče strach a dáte to napoprvé a tam, kde potřebujete.

Fyzička – zjišťuju, že třeba tohle slovo vůbec nemám rád. A pak to tak vypadá, půlka z vás je na to lepší než já a říkám si, budu míň jezdit autem a vysedávat u kompu a místo televize půjdu na kolo. Ha, ha, zase nic, protože dávali něco pěkného. A na vodě pak všechno bolí.....

Takže hurá ven, vypnout bednu, proběhnout se, vzít loď a hup do ní, udržovat stabilitu a s dobrým náklonem zase rozvířit hladinu našich krásných řek a jedem vstříc dalším vodáckým zážitkům.
(Žabák)

TRÉNINK DĚLÁ MISTRA !!!

Co nás čeká v květnu 2010:

Informace a pokyny k oddílovým akcím s odkazem z oddílových stránek jsou průběžně aktualizovány na Facebooku – vstup z oddílového webu přes ikonky

Z - základní bodovaná akce s povinnou účastí

V - výběrová nebodovaná akce pro vybrané členy oddílu, při vodáckých náročných akcích dle výkonnostních skupin A,B,C

S - skupinové vaření

D - dobrovolná volitelná akce

N - nebodovaná akce

1.-2.5.2010	D	Slavnosti Svobody	Žabák
4.5.2010	Z	oddílovka v krojích	Kaštan
21.-23.5.2010	Z	plavba po Vltavě	Žabák
1.6.2010	Z	oddílovka v krojích	Žabák
12.-13.6.2010		ČPV Svatka (s možností splutí Jihlavy)	Kotva, o.s.
19.-20.6.2010		ČPV Blanice (večer soutěž v eskymácích)	Kotva, o.s.
2.-17.7.2010	D	Tábor Chlum sv. Máří	Žabák

Plavba s rodiči a přáteli po Vltavě – 21.-23.5.2010 – „Z“:

Tradiční plavba s rodiči a přáteli oddílu, tentokrát po Vltavě. V sobotu sjedeme řeku v úseku z Herbertova nebo Rožmberku do kempu Viking na Pískárně, v neděli od Vikinga pod Český Krumlov. Kdo nebude chtít v neděli jet krumlovské jezy, má možnost prohlídky zámku nebo kavárniček nebo pro dámy shopping.

Odjezd: v pátek 21.5.2010 v 16:30 hodin od Sindatu, kdo to nestihne, potkáme se v kempu „U Vikinga“ nejpozději v sobotu ráno, na vodu se odjíždí v 09:30 hodin. 180 km dlouhá cesta trvá autem cca 3 hodiny

Spaní: ve stanech v kempu „U Vikinga“ (www.kempviking.cz), kdo by chtěl chatku, domluví si individuálně.

Jídlo: od sobotní snídaně společně

Sebou: spacák, karimatka, věci na vodu včetně vodochodek, ešus, lžíce, hrneček, láhev na pití, 7 věcí včetně doplněné KPZ, kapesné cca 100,- Kč na zmrzlinu a pod.

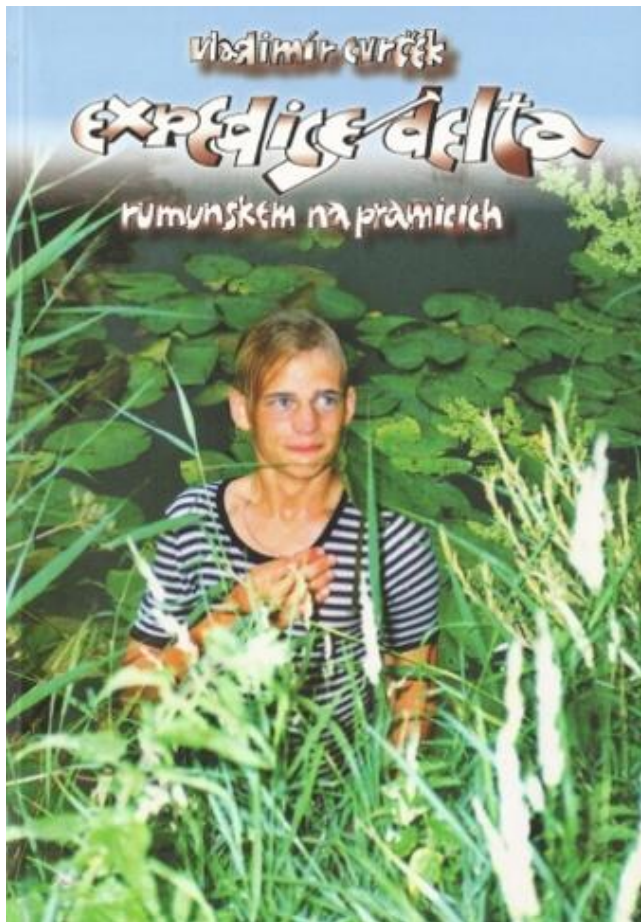
Přihlášky: pouze vedoucímu akce na ales.skrivan@seznam.cz do čtvrtka 13.5.2010 19:00 hodin, s uvedením počtu osob, kdy pojedete a jestli jedete vlastním autem, nebo chcete vzít, popřípadě kolik lidí můžete ještě do auta vzít a zda potřebujete půjčit loď a stan. Prosim o dodržení termínu, potřebuji pak čas na rozvržení posádek do lodí a aut.

Návrat: v neděli 23.5.2010 dle potřeby posádek, předpoklad je mezi 17.-19. hodinou.

Cena akce: 250,- Kč bez dopravy, kdo přijede v sobotu, bude platit o 110,- méně. Cena obsahuje kempovné ve stanu a společné jídlo.

Vedoucí akce: Žabák - 731449747 (ales.skrivan@seznam.cz)

Měsíční úkol: Přinést do 25.5.2010 přihlášku na tábor s lékařským potvrzením.

 aboj Jendo!
 Vídýčky se vybaluješ, kde jsi
 všude byl s rodičkama, co jsi našel a viděl,
 koťovej brook Bylík,
 Tak abys věděl, já byl ležer v deltě, no je Nam,
 co Dunaj vyteka, to Euro pýš. Viděl jsem líbat
 pelikány, kovář jsem, divočka prasata, rullou
 díl jsem v nároze, knáry nám seřadly ráchod,
 mě zase malém seřadli komáři, na pramících
 jme křičkovatí mezi loděma vésňima, máš
 pamelak. A to bez rodiček, jen s klukama
 od nás a oddílů a kapitanem.
 Ty jsi nikdy viděl plovoucí kriminal
 a ležerův lod? - já jo.
 Ty víš, co to je těmlo? - já jo.
 Ty jsi držel hladovku, kovář, máš orlí péra?
 Umníš rumunšky, perabavik a káč, máš hlad?
 Já jo.
 Jedls někdy pramář na měotnický
 suchavý? Já jo.
 Koupal ses v moři, ke Křerému, ses musel
 protáhn 400 km kanál, bázion a lekniatú?
 Já jo.
 A vlastně máma mě nepoznala, proč to?
 jsem nějak vyrostl a byl spínavej!
 Já jo, vidíš?
 Já jo, a kdyby ses chtěl zase vybalovat,
 tak si přiš, že se přepereš,
 protože mi radostníkmi
 narozily ovaby!!!

Vezírova kniha Expedice Delta líčí zážitky a dobrodružství českých vodních skautů z plavby na pramících v nedotčené krajině delty Dunaje v Rumunsku.

91 PERA Soutěž o body

V TĚCHTO MÍSTECH KONAL LETNÍ TÁBORY
V LETECH 1925 - 1945
NEJSTARŠÍ ČESKÝ SKAUTSKÝ ODDÍL
- PRAŽSKÁ DVOJKA -
S VEDOUČÍM JAROSLAVEM FOGLAREM.

Kde to je? (Soutěž o body)

Kde najdeme tento památník s pamětní deskou a čím je to místo význačné? Co se v jeho okolí nachází dnes a co zajímavého k němu ještě dokážeš zjistit?

Odpovědi zasílej mailem na kotva@email.cz.

U první otázky se hodnotí rychlost odpovědi, na druhou otázku můžeš odpovědět do 20. května 2010 a

hodnotit budeme originalitu a zvláštnost nalezených informací.

Ilona Ilča Čechurová Hvězdy Kotvy

Další Hvězdou Kotvy je kormidelnice Kosatek – Ilča. Po loňském pátém místě v závodech ČPV v kategorii C2m, kterého dosáhla s Mourkem, se určitě bude letos snažit tento úspěch nejméně obhájit. A to by asi bez absolvování Čeňkárny bylo těžké.

Ahoj Ilčo, letos jsi poprvé dala Čeňkárnu a to jak na kormidle deblovky, tak na kajaku. Jaký jsi měla pocit, když jsi poprvé viděla, co pojeděš?

Chtělo se mi domů.

No a když jsi sedala s Píd'ou na háčku do Pálavy před první jízdou – nebála ses?

Bála jsem se, ale chtěla jsem to zkusit. A to bylo silnější.

Vzpomínáš si ještě na své první seznámení s dvojkovou vodou před dvěma lety na ČPV Svratka pod Vírem?

Jo vzpomínám, ani už nevím, jak jsme to dokázali s Rybkou sjet. Pamatuju si ale, že jsi tam na poslední přejeji na naši loď najel a cvakl nás.

Týden po prvním tréninku na Čeňkárně jsi jela hned závody ČPV Otava s Mourkem. Jak se vám jelo?

Jelo se mi už líp než týden předtím, protože jsem věděla, do čeho jdu a že to dáme. Pak jsme se cvakli před Roťákem, ale bylo to v pohodě.

Co tě vedlo k tomu, že druhou jízdu po závodě jsi jela na kajaku?

Čert mne přemlouval a povedlo se mu to. Nakonec se mi to ale líbilo.

A co je lepší a u čeho zůstaneš – deblovka nebo kajak?

Deblovka je lepší, zůstanu u ní, cítím se na ní líp. Kajak je ale taky dobrej.

Tak díky za rozhovor a ať ti to jezdí...

(S Ilčou rozmlouval Kaštan)

